

بیت

شماره: ۳۴۵/۶۶۰۱۴
تاریخ: ۱۳۸۸/۱۲/۹
پوست:

حضرت آیت الله هاشمی رفسنجانی
رئیس محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

در اجراء اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
مصوبه جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۶ مجلس شورای اسلامی با در نظر
گرفتن مصلحت نظام و عدم تأمین نظر شورای محترم نگهبان که تحت عنوان
لایحه موافقتنامه همکاری قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان به
مجلس تقدیم گردیده بود، همراه با کلیه سوابق به شرح پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۸۱۱۸۷۴ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۸۱۲۱۹

رونوشت: ✓

- شورای محترم نگهبان، عطف به نامه شماره ۸۸۳۰۳۷۲۲۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۷
جهت استحضار.

شماره: ۳۴۵/۶۶۰۱۴
تاریخ: ۱۳۸۸/۱۲/۱۹
پوست:

بیت

لایحه موافقتنامه همکاری قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان

ماده واحده- موافقتنامه همکاری قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان مشتمل بر یک مقدمه و سی و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان (که از این به بعد طرفین متعاقد نامیده می شوند)، با در نظر گرفتن اهمیت گسترش روابط دوستانه فی مابین در تمام عرصه های مورد علاقه طرفین به ویژه همکاری قضائی بر پایه احترام به حاکمیت ملی و اصل عمل متقابل، به شرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- حدود همکاری قضائی

۱- طرفین متعاقد کلیه اقدامات لازم در امور مدنی و جزائی به منظور ارائه کلیه همکاریهای قضائی ممکن به یکدیگر براساس عمل متقابل در چهارچوب مفاد این موافقتنامه به عمل خواهند آورد.

- ۲- همکاری قضائی از جمله شامل موارد زیر می باشد:
- الف- تحقیق از شهود، مطلعین، متهمین و متضررین.
 - ب- مساعدت در حاضر کردن اشخاص بازداشت شده یا دیگران برای ادای شهادت یا مساعدت در فرآیند بازجوئی و تحقیق جاری.
 - ج- ابلاغ اوراق قضائی و سایر اوراق صادره توسط مراجع صلاحیتدار.
 - د- معاینه محل، بررسی، ارزیابی، جمع آوری، حفظ و ارائه دلایل، اسباب و آلات جرم.
 - ه- ارائه اطلاعات و مستندات.
 - و- ارائه اصل و یا رونوشت مصدق مدارک و سوابق مربوط از جمله سوابق بانکی، مالی، شغلی و شرکی.
 - ز- جلب نظر کارشناس.
 - ح- رسیدگی قضائی.
 - ط- تعقیب جزائی.
 - ی- توقیف اموال.
 - ک- شناسایی و اجراء تصمیمات قضائی در امور مدنی.
 - ل- کشف اموال و منافع حاصل از جرم و توقیف آنها.

ماده ۲- مرجع همکاری قضائی

- ۱- مراجع قضائی طرفین متعاقد، همکاریهای متقابل قضائی را مطابق با مفاد این موافقتنامه انجام می دهند.
- ۲- همکاریهای قضائی درخواست شده در هر کدام از موارد موضوع بند (۲) ماده (۱) این موافقتنامه که به مراجع غیرقضائی هر یک از طرفین متعاقد مربوط می شود، از طریق مراجع قضائی آن طرف متعاقد انجام می شود.

۳- مراجع دیگری که موارد موضوع بند (۲) ماده (۱) این موافقتنامه نزد آنان مطرح است، درخواست همکاری قضائی را از طریق مراجع قضائی خود ارسال می کنند.
ماده ۳- چگونگی برقراری ارتباط

۱- درخواستهای همکاریهای قضائی از سوی مرجع مرکزی طرف درخواست کننده برای مرجع مرکزی طرف درخواست شونده ارسال می شود.

۲- منظور از مرجع مرکزی که در بند فوق به آن اشاره شده، قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران و ستره محکمه جمهوری اسلامی افغانستان می باشد.

ماده ۴- زبان

درخواست همکاری قضائی باید به زبان طرف درخواست شونده تنظیم شود یا ترجمه رسمی مصدق نسخه اصلی درخواست به زبان مزبور ارائه شود.

ماده ۵- شکل درخواست همکاری قضائی

۱- درخواست همکاری قضائی باید حسب مورد، حاوی موضوعات زیر باشد:
الف - نام و عنوان مرجع درخواست کننده.
ب - نام و عنوان مرجع درخواست شونده.
ج - نام، نام خانوادگی و نام پدر طرفین دعوی، متضررین، متهمین، افراد تحت محاکمه و محکومین و نیز تابعیت، شغل و محل سکونت دائمی یا محل اقامت آنان.
د - هدف از درخواست همکاری و توضیح مختصری درخصوص همکاری مورد درخواست.
ه- شرح وقایع موضوع دعوی و توضیح یا ارائه متن قوانین مربوط.
و - نام و نشانی گیرنده اوراق قضائی، در صورت لزوم.

ز - دلایل و جزئیات آئین یا قاعده خاصی که دولت درخواست کننده خواهان رعایت آن است، از جمله لزوم یا عدم لزوم ادای سوگند یا ارائه سند مصدق.

ح - تعیین مدت زمان مطلوب برای انجام همکاری قضائی.

ط - سایر اطلاعات لازم برای اجراء صحیح همکاری قضائی.

۲- اسناد پیوست درخواست همکاری قضائی باید به مهر مرجع درخواست کننده مهور باشد، مرجع درخواست شونده، متعرض اصالت و یا اعتبار آن اسناد نخواهد شد.

ماده ۶- روش اجرائی

۱- طرف متعاقد درخواست شونده در اجراء همکاری قضائی قوانین کشور خود را اعمال می کند با این حال می تواند آئین یا قاعده خاصی را که طرف متعاقد درخواست کننده خواستار رعایت آن است، به شرط عدم مغایرت با قوانین کشور ارائه کننده همکاری، اعمال کند.

۲- با وصول درخواست، مرجع قضائی که درخواست همکاری به آن فرستاده شده است، مرجع درخواست کننده را از موعد و محل اجراء درخواست همکاری آگاه می سازد.

۳- پس از اجراء همکاری مورد درخواست، مرجع درخواست شونده، سوابق و اوراق همکاری به همراه اسناد و مدارک حاصله را به مرجع درخواست کننده اعاده می کند. اگر انجام همکاری قضائی مورد درخواست میسر نشود، درخواست همکاری حقوقی با ذکر علل عدم اجراء اعاده خواهد شد.

ماده ۷- نحوه ابلاغ اسناد و اوراق

۱- در درخواست برای ابلاغ اسناد و اوراق باید نشانی دقیق گیرنده و عنوان سند ذکر شود. چنانچه نشانی ذکر شده در درخواست همکاری کامل یا دقیق نباشد و یا

چنانچه گیرنده در نشانی ذکر شده شناخته نشود، مرجع درخواست شونده طبق قوانین خود در جهت تعیین نشانی گیرنده، می تواند اقدام نماید.

۲- در صورتی مرجع درخواست شونده مطابق با قوانین لازم الاجراء خود اسناد و اوراق را تحویل می دهد که اسناد مزبور به زبان آن کشور بوده یا ترجمه مصدق آنها پیوست باشد.

چنانچه اسناد به زبان کشور مرجع درخواست شونده نباشد یا ترجمه مصدق نداشته باشد، این اسناد به شرط قبول گیرنده، تسلیم خواهد شد.
تنظیم رسید تحویل اسناد به گیرنده مطابق قواعد لازم الاجراء در قلمرو طرف متعاقد درخواست شونده صورت خواهد گرفت. زمان و محل تحویل و نام شخصی که سند به او تحویل شده و مرجعی که توسط آن سند تسلیم شده است، باید ذکر شود.

ماده ۸- ارسال درخواست و تحقیق توسط نمایندگیهای دیپلماتیک یا کنسولی

۱- هر یک از طرفین متعاقد می تواند اسناد و اوراق را از طریق نمایندگان دیپلماتیک یا کنسولی خود ارسال نماید.

۲- هر یک از طرفین متعاقد می تواند در موارد مربوط به اتباع خویش که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سکونت دارند، با تمایل و اختیار و بدون اجبار و اکراه از طریق نمایندگان دیپلماتیک یا کنسولی خود اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف - استماع اظهارات آنان.

ب - تحقیق و بررسی توسط کارشناسان.

ج - اخذ اسناد یا مطالعه و بررسی آنها.

ماده ۹- دعوت از شاهد یا کارشناس

- ۱- در صورتی که در جریان تحقیقات مقدماتی یا دادرسی در قلمرو یکی از طرفین متعاقد نیاز به حضور شاهد یا کارشناس مقیم قلمرو طرف متعاقد دیگر باشد مقام صلاحیتدار طرف متعاقد تقاضاکننده دعوتنامه‌ای برای حضور شاهد یا کارشناس از طریق طرف متعاقد تقاضا شونده ارسال خواهد داشت.
- ۲- دعوتنامه نباید متضمن ضمانت اجرائی برای دعوت شده، در صورت عدم حضور، باشد.
- ۳- شاهد یا کارشناس می تواند در مواردی که طبق قانون یکی از طرفین متعاقد حق یا تکلیف خودداری از ادای شهادت یا اظهارنظر کارشناسی وجود دارد، از ادای شهادت یا اعلام نظر کارشناسی خودداری کند.
- ۴- شاهد یا کارشناس در تمام مدتی که حضور او برای ادای شهادت یا انجام کارشناسی لازم باشد، نباید برای اتهامات یا محکومیت‌های قبل از عزیمت یا اسوری که موضوع محاکمه بوده و او را برای ادای شهادت یا انجام کارشناسی در آن امر دعوت کرده‌اند، تعقیب، توقیف، محاکمه یا مجازات نمود.
- ۵- چنانچه مقامی که شاهد یا کارشناس را دعوت کرده به وی اطلاع دهد که دیگر به حضورش نیاز نیست، اما او ظرف پانزده‌روز پس از دریافت این اخطار قلمرو طرف متعاقد تقاضاکننده را ترک نکند از مصونیت فوق‌الذکر برخوردار نخواهد شد. مدت زمانی که طی آن شاهد یا کارشناس به دلایل خارج از اراده خود نتواند قلمرو کشور تقاضا کننده را آزادانه ترک کند، جزء مهلت مقرر در این بند محسوب نخواهد شد.
- ۶- شهود و کارشناسانی که در قلمرو کشور متعاقد دیگر حضور می‌یابند، حق دارند مخارج سفر و اقامت در خارج و اجرتی که به لحاظ حضور از آن محروم شده‌اند را از مرجع درخواست کننده دریافت نمایند. حق الزحمه انجام کارشناسی نیز در صورت مطالبه به عهده طرف متعاقد تقاضاکننده می‌باشد. در دعوتنامه باید قبول

پرداخت این هزینه‌ها قید شود؛ در صورت تقاضای پیش پرداخت مخارج سفر و اقامت، تأدیه خواهد شد.

۷- مقررات فوق مانع از آن نیست که از طریق دستگاههای دیداری یا شنیداری اظهارات شاهد یا کارشناس اخذ شود. هزینه‌های مربوط به عهده طرف متعاقد تقاضاکننده خواهد بود، مگر آن‌که طرفین متعاقد به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۱۰- هزینه‌ها

هزینه‌های انجام همکاریهای قضائی به عهده طرف متعاقد درخواست‌شونده است، مگر در صورتی که طرفین متعاقد به نحوه دیگری توافق کنند. در صورتی که هزینه‌های انجام همکاری قضائی سنگین یا غیرمتعارف باشد، طرفین متعاقد باید قبلاً در مورد شرایط انجام همکاری و نحوه پرداخت هزینه‌ها توافق نمایند.

ماده ۱۱- امتناع از انجام همکاری قضائی

چنانچه طرف متعاقد درخواست‌شونده تشخیص دهد که انجام همکاری قضائی به حاکمیت یا امنیت ملی یا نظم عمومی یا اخلاق حسنه آن کشور لطمه می‌زند یا مغایر اصول بنیادین حقوقی در آن کشور است، می‌تواند درخواست همکاری را با ذکر دلیل رد نماید.

ماده ۱۲- معافیت از تأمین

اتباع هیچ یک از طرفین متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر که خواهان دعوی اصلی یا خواهان دعوی متقابل باشند، صرفاً به دلیل آن‌که تبعه آن طرف متعاقد نیستند یا اقامتگاه یا محل سکونت دائم آنان در قلمرو آن طرف متعاقد نیست، مکلف به دادن تأمین نمی‌باشند.

ماده ۱۳- تسهیلات معاضدتی رایگان

اتباع هر یک از طرفین متعاقد در دادگاهها و در مراجعه به سایر مراجع بررسی کننده در قلمرو طرف متعاقد دیگر از لحاظ کمکهای معاضدتی رایگان از همان حقوق و مزایایی برخوردار خواهند بود که در اختیار اتباع طرف متعاقد دیگر می باشد.

ماده ۱۴- معافیت از هزینه دادرسی

۱- اتباع هر یک از طرفین متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از مزایای ارفاق قضائی و معافیتها در مورد هزینه محاکمه که تحت شرایط یکسان برای اتباع طرف متعاقد دیگر به لحاظ توانایی و وضعیت مالی آنان مقرر شده است، برخوردار خواهند بود.

۲- گراهی مربوط به توانایی و وضعیت مالی موضوع بند (۱) فوق توسط مقام صلاحیتدار طرف متعهادی که فرد مشمول معافیت در قلمرو آن اقامت دائم دارد، صادر خواهد شد.

۳- اتباعی که در رابطه با یک دعوی خاص در قلمرو یکی از طرفین متعاقد از پرداخت هزینه محاکمه معاف می باشند، در قلمرو طرف متعاقد دیگر نیز در رابطه با همان دعوی از معافیت برخوردار خواهند بود.

۴- مرجعی که درباره تقاضای معافیت از پرداخت هزینه محاکمه اتخاذ تصمیم می کند، می تواند در صورت لزوم از مراجع صادرکننده گواهی، خواستار اطلاعات تکمیلی شود.

ماده ۱۵- اهلیت قانونی

۱- اهلیت قانونی شخص حقیقی را قوانین دولت متبوع او تعیین می کند.

۲- اهلیت قانونی شخص حقوقی توسط دولتی که شخص حقوقی در قلمرو آن تأسیس شده است، تعیین می گردد.

۳- چنانچه مراجع صلاحیتدار یکی از طرفین متعاقد تشخیص دهند که دلایل موجهی بر عدم اهلیت قانونی اشخاص مذکور در بندهای (۱) و (۲) فوق که مقیم یا ساکن در قلمرو طرف متعاقد دیگر می‌باشند وجود دارد مراجع مذکور باید از طریق نمایندگیهای دیپلماتیک یا کنسولی، مرجع قانونی طرف متعاقد دیگر را از این امر مطلع سازند. چنانچه آن مرجع انجام اقدامات لازم را به مرجع اطلاع دهنده واگذار نماید و یا طی سه ماه از تاریخ اطلاع، نظری اعلام نکند، مرجع اطلاع دهنده می‌تواند مطابق با قوانین قابل اعمال در بندهای (۱) و (۲) فوق راجع به اهلیت یا عدم اهلیت قانونی وی اتخاذ تصمیم نماید. تصمیم در مورد اهلیت ناقص یا عدم اهلیت قانونی اشخاص فوق‌الذکر باید به مرجع مربوط طرف متعاقد دیگر ارسال شود.

۴- مفاد بندهای فوق مانع اتخاذ اقدامات موقت مراجع صلاحیتدار مذکور در موارد فوری برای حمایت از اشخاص فوق و داراییهای آنها نخواهد بود.

ماده ۱۶- فوت و مفقودالاثار شدن

۱- در صورت فوت یا مفقودالاثار شدن هر یک از اتباع طرفین متعاقد که مقیم یا ساکن قلمرو طرف متعاقد دیگر باشند، مراتب از طریق مراجع کنسولی به دولت متبوع وی اعلام خواهد شد.

۲- اتخاذ تصمیم در مورد احراز فوت یا مفقودالاثار شدن اتباع هر یک از طرفین متعاقد که مقیم یا ساکن قلمرو طرف متعاقد دیگر باشند توسط مراجع صلاحیتدار و طبق قوانین طرف متعهدهای که تبعه فوت یا مفقودالاثار شده حسب آخرین خبر از حیات، یا در لحظه فوت تابعیت آن را داشته اند، صورت می‌گیرد.

۳- مرجع صلاحیتدار هر یک از طرفین متعاقد وقتی می‌تواند در مورد احراز مفقودالاثار شدن یا فوت اتباع طرف متعاقد دیگر اتخاذ تصمیم نماید که از طرف افراد

مقیم یا ساکن در آن کشور که مدعی روابطی با شخص فوت یا مفقودالثر شده مورد نظر می‌باشند، چنین تقاضایی به عمل آمده باشد.

ماده ۱۷- به فرزندگی گرفتن و سرپرستی کودکان بدون سرپرست

- ۱- به فرزندگی گرفتن و یا سرپرستی از کودکان بدون سرپرست توسط تبعه یکی از طرفین متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر و فسخ آن، تابع قوانین و مقررات طرف متعاقدی خواهد بود که دولت متبوع کودکان مزبور است.
- ۲- اتخاذ تصمیم در مورد به فرزندگی گرفتن و سرپرستی موضوع بند(۱) فوق و فسخ آن، در صلاحیت مراجع صلاحیتدار دولت متبوع کودک بدون سرپرست می باشد و باید نظر کودک یا نماینده قانونی وی و موافقت سازمان مربوط دولتی (در صورت وجود) در قلمرویی که کودک بدون سرپرست تبعه آن است، کسب شود.
- ۳- مقررات این ماده مانع از بهره مندی کودک از حقوق و امتیازاتی که طبق قوانین دولت متبوع به وی تعلق می گیرد، نخواهد بود.

ماده ۱۸- قیمومت و سرپرستی

- ۱- در امور راجع به قیمومت و سرپرستی اتباع محجور هر یک از طرفین متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سکونت یا اقامت دارند قوانین و مقررات کشور اتباع مزبور اعمال می شود.
- ۲- در صورتی که تبعه محجور هر یک از طرفین متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر دارای اموال و داراییهایی باشد، مراجع صلاحیتدار طرف متعاقد محل وقوع اموال و داراییها، اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود برای حفظ منافع محجور به عمل می آورد و بدون تأخیر مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر را از اقدامات خود مطلع می سازد.

۳- طرف متعاهدی که محجور تابعیت آن را دارد، می تواند انجام امور راجع به قیمومت و سرپرستی محجوری را که در قلمرو طرف متعاهد دیگر اقامت یا سکونت دارد و یا اموال وی در آنجا واقع است از مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر درخواست نماید. طرف متعاهد دیگر در صورت قبول درخواست، قوانین و مقررات خود را اعمال خواهد کرد.

ماده ۱۹- تقاضای تعقیب کیفری

۱- هر یک از طرفین متعاهد بنا به درخواست طرف متعاهد دیگر، با رعایت قوانین داخلی خود، اتباع هر یک از طرفین را که متهم به ارتکاب جرم در سرزمین طرف متعاهد درخواست کننده هستند، تحت تعقیب کیفری قرار می دهد.

۲- مفاد این ماده تعهدات طرفین متعاهد در مورد استرداد و قواعد حاکم بر آن را لغو یا نقض نخواهد کرد و رد تقاضای استرداد مانع از انجام همکاری طبق مفاد این ماده نخواهد بود.

ماده ۲۰- اموال و منافع حاصل از جرم

۱- هر یک از طرفین متعاهد مطابق قوانین داخلی خود بنا به درخواست طرف متعاهد دیگر تلاش خود را برای بررسی و کشف اموال و منافع حاصل از جرم در سرزمین خود به کار خواهد گرفت و طرف متعاهد دیگر را از نتایج تحقیقات آگاه می سازد.

۲- طرف متعاهد درخواست شونده مطابق قوانین خود، تمامی تدابیر ممکن برای توقیف اموال و منافع حاصل از جرم را اتخاذ می کند.

۳- تمامی اموال و منافع توقیف شده حاصل از جرم توسط یک طرف متعاهد، مطابق مقررات این موافقتنامه در اختیار طرف متعاهد درخواست کننده قرار می گیرد، مگر آن که طرفین متعاهد به نحو دیگری توافق کنند.

۴- حقوق اشخاص ثالث مطابق قانون طرف متعاقد درخواست شونده حفظ خواهد شد.

ماده ۲۱- حضور نمایندگان طرفین متعاقد

نمایندگان هر یک از طرفین متعاقد می‌توانند با موافقت طرف متعاقد دیگر در هنگام اجراء همکاری قضائی در زمینه پرونده های کیفری در محل مربوط حضور داشته باشند.

ماده ۲۲- اطلاعات مربوط به سابقه محکومیت

هرگاه تبعه یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر مورد تعقیب جزائی قرار گیرد دولت متبوع تبعه مزبور بنا به درخواست، اطلاعات مربوط به سابقه محکومیت او را ارائه می‌کند.

ماده ۲۳- اطلاعات درباره احکام محاکم

طرفین متعاقد همه ساله یکدیگر را از احکام قطعیت یافته جزائی مربوط به اتباع طرف متعاقد دیگر مطلع خواهند ساخت.

ماده ۲۴- شناسایی و اجراء تصمیمات قضائی

طرفین متعاقد تصمیمات قضائی قطعی، نهایی و لازم الاجراء یکدیگر در امور مدنی و خانوادگی، احوال شخصیه، امور غیرترافیعی و جبران ضرر و زیان ناشی از جرم را که به طور رسمی از مراجع صلاحیتدار قانونی یکدیگر صادر شده است، متقابلاً شناسایی و اجراء می‌کنند.

ماده ۲۵- رسیدگی به درخواست اجرای تصمیمات

- ۱- رسیدگی به درخواست اجرای تصمیمات قضائی، در صلاحیت محکمه طرف متعهدی است که تصمیم باید مطابق مقررات در قلمرو آن اجراء شود.
- ۲- درخواست صدور دستور اجراء تصمیم باید تسلیم محکمه شود. نحوه ارائه درخواست و رسیدگی به آن را طرف متعهدی که تصمیم باید در قلمرو آن اجراء شود، تعیین می کند.

ماده ۲۶- شکل درخواست اجرای تصمیم قضائی

- درخواست اجرای تصمیم قضائی باید دارای پیوستهای زیر باشد:
- ۱- رونوشت مصدق تصمیم قضائی و دستور اجراء آن و چنانچه قسمتی از حکم اجراء شده باشد گواهی راجع به قسمت اجراء شده حکم.
 - ۲- ارائه گواهی حداقل یکبار ابلاغ اخطاریه به خواننده در صورت عدم شرکت نامبرده در هیچ یک از جلسات رسیدگی.
 - ۳- ترجمه‌های مصدق اسناد مذکور در بندهای (۱) و (۲) این ماده.

ماده ۲۷- درخواست توضیحات راجع به اجراء تصمیمات

- اگر دادگاه برای صدور دستور اجراء تصمیم نیاز به توضیحات داشته باشد می‌تواند برای رفع ابهام از طرف متعهد درخواست کننده یا محکوم علیه و در صورت لزوم از محکمه ای که حکم را صادر کرده است توضیح بخواهد. به هر حال این امر مانع از اجراء تصمیم مربوط نخواهد بود.

ماده ۲۸- نحوه اجراء و هزینه‌های مرتبط به آن

نحوه اجراء تصمیمات قضائی و هزینه‌های مربوط به اجراء را قوانین و مقررات طرف متعهدي که اجراء در قلمرو آن صورت می‌گیرد، تعیین می‌کند.

ماده ۲۹- موارد عدم پذیرش درخواست اجراء تصمیمات قضائی

در موارد زیر درخواست اجراء تصمیمات قضائی پذیرفته نخواهد شد:

- ۱- در صورتی که خوانده دعوی یا نماینده قانونی او به لحاظ عدم ابلاغ اختطاریه مطابق مقررات، در جلسه محاکمه شرکت ننموده باشد.
- ۲- درخصوص موضوع مورد درخواست قبلاً تصمیم قضائی صادر یا اجراء شده باشد.
- ۳- در مواردی که مطابق مفاد این موافقتنامه و یا به لحاظ عدم پیش بینی در آن رسیدگی به موضوع مورد درخواست مطابق قانون طرف متعاقد درخواست شونده در صلاحیت انحصاری قضائی آن طرف قرار داشته باشد.
- ۴- در صورتی که تصمیمی که درخواست اجراء آن به عمل آمده توسط مراجع رسیدگی طرف متعاقد درخواست کننده صادر نشده باشد.
- ۵- در صورتی که تصمیمی که درخواست اجراء آن به عمل آمده با نظم عمومی و اخلاق حسنه طرف متعاقد درخواست شونده مغایرت داشته باشد.

ماده ۳۰- حل و فصل اختلافات ناشی از اجراء موافقتنامه

طرفین متعاقد اختلافهای ناشی از اجراء این موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۳۱- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه طرفین متعاقد به یکدیگر مبنی بر این که تمامی اقدامات را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از انقضاء دوره اعتبار اولیه این موافقتنامه خود به خود برای دوره های یکساله تمدید خواهد شد مگر این که یکی از طرفین متعاقد شش ماه قبل از خاتمه دوره تمدید شده عدم تمدید آن را کتباً به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

انقضاء یا اختتام مدت اعتبار این موافقتنامه نسبت به اجراء درخواستهای همکاری قضائی در زمان اعتبار آن تأثیری نخواهد داشت.

این موافقتنامه در یک مقدمه و سی و یک ماده در تهران در روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۳/۷ هجری شمسی مطابق با ۲۰۰۶/۵/۲۸ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید.

در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر متون این موافقتنامه متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف	از طرف
جمهوری اسلامی افغانستان	جمهوری اسلامی ایران
محمد سرور دانش	جمال کریمی راد
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و سی و یک ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ شانزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی